

UDRUGA GOLI OTOK
ANTE ZEMLJAR ZAGREB

Zagreb, 29.07.2014.

Gospodja, gospodin

Poštovana članice,
Poštovani člani,

Povodom predstojeće 10-godišnjice od smrti osnivača i prvog predsjednika naše Udruge (1.08.2004. - 1.08.2014.) u prilogu Vam dostavljam set tekstova koji se odnose na taj tužni događaj.

S poštovanjem i sa srdačnim pozdravom :

(Pavao Ravlić, član Udruge)

Prilog : Tekstovi o Anti Zemljaru

POPIS OSNIVAČA (I OSOBA OVLAŠTENIH ZA ZASTUPANJE) UDRUGE

Udruga Goli otok

(Naziv udruge)

19.02.2007.

POPIS OSNIVAČA

Redni broj	Ime i prezime ili naziv pravne osobe	Adresa stanovanja ili adresa sjedišta pravne osobe	Ime i prezime osobe ovlaštene za predstavljanje pravne osobe	Datum rođenja	Vlastoručni potpis
1.	Ivan Antunac, sveuč. prof. u m.	Zagreb, Radićeva 32		29.07.1910.	Ivan Antunac
2.	Ante Zemljarić, književnik	Zagreb, Siget 15 A		18.02.1922.	Ante Zemljarić
3.	Pavao Ravlić, sveuč. prof. u m.	Av. M. Držića 79/I		9.07.1925.	Pavao Ravlić

Obrazac broj 2 - Popis osnivača i osoba ovlaštenih za zastupanje udruge

Narodne novine d.d., Zagreb — (1)
Oznaka za narudžbu: UT-4-612/A

011471

Udruga GOLI OTOK, predsjednik Ante Zemljarić, 10020 Zagreb, Siget 15 A
Tel.: 6551-858; Zagreb, 17. svibnja 2004.

IZVJEŠTAJ O RADU UDRUGE u razdoblju od 13. siječnja 2002. do danas

Rad Udruge u proteklom razdoblju bio je usmjeren na realizaciju zadaća s prethodne Skupštine Udruge iz siječnja 2002. godine. Najvažnija među njima bila je ispomaganje članova u ostvarivanju prava bivših političkih zatvorenika i kompenzacijama koje su po zakonu trebale biti ostvarene. U tom su pogledu svi članovi (ili njihove udovice) ostvarili svoja prava osim vrlo malog broja čiji zatvori i progonstva nisu sporna, ali su ili zakasnili u roku ili moraju još dokazivati svoje razloge za ostvarenje.

Na daljnjem planu ova se udruga izborila za poimanje (tretiranje) Golog otoka kao vrlo važnog socijalnog nasljedja Hrvatske i svojim stalnim polemičkim i instruktivnim člancima, posebno u *Novom listu*. Zahvaljujući tome raščišćena su mnoga shvaćanja u željenom smislu. U suradnji s Multimedijalnim centrom *Jan Palach* iz Rijeke posjetili smo i Predsjednika Republike, g. Stjepana Mesića, koji je na tom sastanku inicirao održavanje Okruglog stola po važnim, ali još neriješenim pitanjima oko sačuvanja Golog otoka kao velikog traga i nasljedja jednog nevremena.

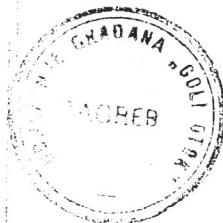
Kroz ovo vrijeme napravljeno je i nekoliko filmskih dokumentaraca od kojih je posljednji prikazan i u Kinoteci u Zagrebu.

Našim smo inicijativama i radom posebno zainteresirali umjetničku i kazališnu javnost pa se upravo u proteklih mjesec dana našla u Zagrebu i ekipa s velikom glumicom Vanessom Redgrave i redateljicom Lenkom Udovički, koje su skupa s nama započele rad na pripremi izvanrednog filma o Golom otoku i drami koja će se pojaviti na osnovi spoznaja o Golom otoku i Sv. Grguru. Sve će se ovo prvenstveno odigrati na tim otocima, a zatim prenijeti na Brijune i u široki svijet. Di sada su četvorica naših članova, bivših zatočenika Golog otoka, u 14 sati razgovora pred filmskim kamerama, izložili sjećanja o tim zbivanjima (koja će se još nadopunjavati izjavama i drugih dostupnih nam bivših zatvornika i zatvorenica). Gospodje Vanessa Redgrave i Lenka Udovički posjetile su i ministra kulture g. Božu Biškupića, a zatim i samog Predsjednika Republike – što je objavljeno u svim novinama.

Ovo je bio ogroman posao za našu odmaklu dob (jer smo gotovo svi već bolesni), ali ćemo i dalje nastojati da se Goli otok proglasi zaštićenim područjem i socijalnim nasljedjem Hrvatske. Uz to napominjem da sam u međuvremenu, od prošle Skupštine, kao književnik i pjesnik (osim svojih golootočkih pjesama i u antologijama Čilea, Španjolske i dijelom Engleske) upoznao s Golim otokom i velik dio talijanske javnosti (u preko deset gradova među kojima Rim, Salerno, Pistoju, Firenzu itd.). U Salernu, gdje sam sudjelovao na poetskom skupu iz čitava svijeta, u prijevodu mi je objavljena golootočka knjiga stihova *Pakao nade – L'Inferno della speranza*, popraćena s najboljim kritikama dnevnih i periodičkih medija (kao što su *Manifesto* i *Micro-Mega* 3/2003).

Udruga *Goli otok* ostaje i dalje neprofitna organizacija, ali joj je od društva potrebna bar tolika financijska potpora, dovoljna za pokriće osobnih i putnih troškova za navedene zadaće.

Predsjednik Ante Zemljarić

Ante Zemljarić

NAŠ OPROŠTAJ S ANTOM (u ime Udruge Goli otok)

Nikada se nije lako oprostiti s dragim čovjekom i prijateljem, pogotovu ne s takvim kakav je bio naš poznati književnik Ante Zemljar, najistaknutiji član naše Udruge i jezin dugogodišnji zaslužni predsjednik.

U ovoj tužnoj prigodi od njega se opraštamo naš doajen, 94-godišnji odsutni profesor Ivan Antunac i ja – Pavao Ravlić, kao njegovi dugogodišnji prijatelji.

Noćas je u sitnim satima prof. Antunac napisao ove riječi:

Dragi Ante,

Godine i nevolje koje ih prate spriječile su me biti prisutan Tvom odlasku u NIRVANU.

Od susreta na Golom otoku prošlo je punih 55 godina. Postali smo i ostali prijatelji.

Osnovna zabluda časnih ljudi, kao što si bio Ti, gorjela je u Tebi do zadnjeg časa:

DA MOŽE I MORA POSTOJATI PRAVEDNO I POŠTENO DRUŠTVO.

Jednostavno; takvi su zaboravili povijesnu istinu:

DA JE DIOGEN PRED VIŠE OD 2000 GODINA, USRED BIJELA DANA, SVIJEĆOM

TRAŽIO ČOVJEKA, a tada Tebe nije bilo, pa Te nije ni mogao naći. A što se povijesti tiče,

moгу Te samo utješiti stihovima S.S. Kranjčevića:

PROŠETALA SE POVIJEST U SRAMOTNIČKOJ HALJI

I ŠTO SMO NEBU BLIŽI SVE OD NEBA SMO - DALJI.

Zagreb, 4/VIII. – 2004.

Tvoj Čičan

Ja ću se pak u svom oproštaju osloniti na ovaj stavak iz upravo objavljene Antine knjige MOJ PRIJATELJ KOS u kojem on ovako razmišlja o smrti, nestajanju i njegovoj svrsi: Sve što živi nastoji se othrvati nestanku, smrti. Smrt putuje s nama na opreznoj udaljenosti, spremna da nas prihvati u svakom času, kad prestane naš oprez ili kad nam nestane snage za daljnje napore. Često se varamo i procjenjujemo da je ona brža i jača od života. Nije istina. Ona je samo strpljiva i pažljiva i ne žuri joj se. Dugo je spremna na popuštanje i odgodu. Protiv našeg uhodanog shvaćanja da je nasilna, ona zapravo voi da se životi obnavljaju i da mladi životi napreduju svojim jarbolom rasta. Ona prati kako se na sve moguće načine napućuje ovaj čudesan svijet u kojem imaju pravo poživjeti i ptice i ljudi i životi mnogih vrsta, mravi, crvi, svaki za sebe tko je kako vještiji i izdržljiviji, pokoran onoj svrsi za koju osjeća da joj je namijenjen. Ovdje je uključeno i nestajanje, i ono ulazi u njegovu svrhovitost.

I doista. Naš će Ante za koji trenutak nestati iz našeg vidokruga, ali je iza njega ostao dubok i trajan trag zahvalnosti njegovim roditeljima, ljubavi prema zavičajnom Pagu i njegovim ljudima, povezivanja Domovine s čileanskim i ostalim Hrvatima i brige za sve stradalnike od svakog nasilja.

Neka su mu za sve vječna hvala i priznanje!

Pavao Ravlić

Zagreb – Mirogoj, krematorij, 4. kolovoza 2004. g.